

Tretia kapitola

Útulok

Keď sa ráno Bella prebudila, ňufák mala spôsobne zaborený do chvosta a oči držala pevne zatvorené.

Kiežby bol včerajšok iba hrozný sen.

Kiežby som otvorila oči a bola opäť doma u McBridovcov.

Bolo to možné? Studený betón pod ňou by mohla byť podlaha v garáži McBridovcov. Rachot kovu, čo počula niekde v diaľke, by mohla byť pani McBridová, ktorá pre všetkých pripravuje raňajky.

Jedným okom opatrne zažmurkala a otvorila ho.

A zistila, že na ňu zíza šesť očí.

Snažila sa pozviechať na nohy a srseť na krku sa jej naježila. V tichosti ju pozorovali tri psy.

Jeden bol ufúľaný a guľatý, s krivými fúzikmi. Druhý mal ovisnuté uši, oči aj bruško. A ten tretí veľkosťou pripomínal malého koňa.

Bella sa uprene rozhliadala sem a tam, snažiac sa pochopiť, kde je.

Spomenula si, že keď ju pán McBride včera večer zanechal na tomto hroznom mieste, akási neznáma žena ju prehovorila, aby vliezla do malej prepravky, a potom ju tam nechala hrozne dlho. Tak dlho, až Bella nakoniec zaspala. Mala za sebou veľmi dlhý deň.

No teraz bola v miestnosti, ktorá vyzerala ako veľká klietka. Mala tri betónové steny a jednu, ktorá vyzerala ako kovová bránka. Okrem toho videla ďalšie malé miestnosti a v nich iné psy.

Začala sa chvieť. *Čo je toto za miesto?*